

این جفا به خداوند است که بعد از توبه، به توّاب بودن آن اعتماد نکنیم

شماره پرسش: ۲۸۷۶۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۱:۰۲:۰۳ ۱۳۹۹/۵/۲۸

متن پرسش

با سلام و عرض ادب و احترام: خدمت استاد عزیز و انقلابی ام دعای خیر بنده حقیر همواره با شما و راه شماست. می‌دونم سوالات ارسالی عزیزان برای جنابعالی زیاده ولی خوب من استاد عزیزم بنده هم ناچار مزاحم تان شدم. عزیزمن، جواب حضرتعالی برام خیلی مهمه. شاید عزیزان زیادی نزدیک حقیر باشند که از آنها بپرسم ولی نمی‌دانم چرا تا کنون نپرسیدم. شاید برای بعضی‌ها پیش اومده باشه، که مرتکب گناهان کوچک و بزرگ درگذشته شده باشند، ولی عزیزم حقیر سراپا گناه درگذشته مرتکب گناهی شدم ولی سوال حقیر اینه چرا انسان با توجه به اینکه توفیق توبه پیدا می‌کنه اون هم از اعماق وجود ولی بازم احساس سبکی و شادی نمی‌کنه الان با گذشت ۲۵ سال از همه اون گناهان بازم انسان شرمساره خداوند حی شاهده، چنان اندوه تمام وجودم را گرفته که یک لحظه رنگ شادی رو نمی‌بینم. عزیزم جواب شما مرهمی بر قلب سیاه حقیره. چنان احساس فشردگی می‌کنم که گویا نفسهای آخر زندگیم هست. الان یک هشت سالی هست که برکت زندگیم شدید، هر چه کتابهای جنابعالی رو مطالعه می‌کنم بیشتر تشنه خواندن و فهمیدن میشم، از کجا بفهمم که خدای رحمان حقیر رو بخشیده می‌دونم خیلی رب من بزرگه، ولی چرا شاد نمیشم همیشه شرمسارم بعضی وقتها خانومم میگه از وقتی که با تو زندگی کردم هیچ وقت تو رو از صمیم قلب شاد ندیدم. چی باید گفت بگم رو سیاه هستم. بگم هر لحظه از عمرم تمامی گناهان جلوی چشمانمه، راستش نمی‌دونم کار شیطان که این کار رو با قلبم میکنه یا نه؟ برادر عزیزم از اینکه مطالب ملال آور حقیر رو مطالعه فرمودید دست بوس شما هستم. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید به این احوالات به عنوان وسوسه‌ی شیطان نظر کرد. به گفته‌ی جناب پیر هرات، خواجه عبدالله انصاری: این جفا به خداوند است که بعد از توبه، به توّاب بودن آن اعتماد نکنیم و همچنان به یاد گناهان مان باشیم. موفق باشید